

Издание
на български език

Информация и известия

Година 64
17 май 2021 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2021/C 189/01   Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2021/C 189/02   Дело C-771/19: Решение на Съда (десети състав) от 24 март 2021 г. (преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias — Гърция) — NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. — LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E./Archē Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP), Attiko Metro A.E. (Преюдициално запитване — Процедури за възлагане на обществени поръчки във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор — Директива 92/13/ЕИО — Производства по обжалване — Предоговорна фаза — Оценка на оферти — Отхвърляне на техническа оферта и приемане на офертата на конкурента — Спиране на изпълнението на този акт — Законен интерес на отстранения оферент да оспорва редовността на офертата на спечелилия поръчката оферент) 2

2021/C 189/03   Съединени дела C-870/19 и C-871/19: Решение на Съда (десети състав) от 24 март 2021 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze/MI (C-870/19), ТВ (C-871/19) (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Контролни уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт — Регламент (ЕИО) № 3821/85 — Член 15, параграф 7 — Регламент (ЕО) № 561/2006 — Процедура за контрол — Административна санкция — Непредставяне на регистрационните листове на тахографа за текущия ден и предходните 28 дни — Едно-единствено нарушение или множество нарушения) 3

2021/C 189/04	Дело C-950/19: Решение на Съда (пети състав) от 24 март 2021 г. (преюдициално запитване от Helsingin hallinto-oikeus — Финландия) — Производство, образувано по почин на А (Преюдициално запитване — Дружествено право — Директива 2006/43/ЕО — задължителен одит на годишните счетоводни отчети и на консолидираните счетоводни отчети — Член 22а, параграф 1, буква а) — Наемане от одитирано дружество на задължителен одитор — Период на изчакване — Забрана за заемане на ключов ръководен пост в одитираното дружество — Нарушение — Тежест и продължителност на нарушението — Израз „да заеме [...] пост“ — Обхват — Сключване на трудов договор с одитираното дружество — Независимост на задължителните одитори — Външен аспект)	4
2021/C 189/05	Дело C-28/20: Решение на Съда (голям състав) от 23 март 2021 г. (преюдициално запитване от Attunda tingsrätt — Швеция) — Airhelp Ltd/Scandinavian Airlines System SAS (Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 5, параграф 3 — Общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отмяна или голямо закъснение на полети — Освобождение от задължението за обезщетяване — Понятие „извънредни обстоятелства“ — Стачка на пилоти, организирана в съответствие със закона — „Вътрешни“ и „външни“ за дейността на опериращия въздушен превозвач обстоятелства — Членове 16, 17 и 28 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Липса на засягане на свободата на стопанска инициатива, правото на собственост и правото на преговори на въздушния превозвач)	4
2021/C 189/06	Дело C-603/20 PPU: Решение на Съда (пети състав) от 24 март 2021 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice, Family Division (England and Wales) — Обединено кралство) — SS/MCP (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 10 — Компетентност във връзка с родителската отговорност — Отвличане на дете — Компетентност на съдилищата на държава членка — Териториален обхват — Отвеждане на дете в трета държава — Обичайно местопребиваване, придобито в тази трета държава)	5
2021/C 189/07	Дело C-25/21: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (Испания), постъпило на 15 януари 2021 г. — ZA, AZ, BX, CV, DU и ET/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.	5
2021/C 189/08	Дело C-47/21: Преюдициално запитване от Landgericht Ravensburg (Германия), постъпило на 28 януари 2021 г. — F. F., B. A./C. Bank AG, Bank D. K. AG	6
2021/C 189/09	Дело C-62/21: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 2 февруари 2021 г. — Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG/E. Leinfelder GmbH, TL, SW, WL	9
2021/C 189/10	Дело C-86/21: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Испания), постъпило на 11 февруари 2021 г. — Gerencia Regional de Salud de Castilla y León/Delia	10
2021/C 189/11	Дело C-112/21: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 25 февруари 2021 г. — X BV/Classic Coach Company vof, Y, Z	10
2021/C 189/12	Дело C-129/21: Преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel (Белгия), постъпило на 2 март 2021 г. — Proximus NV/Gegevensbeschermingsautoriteit	11
2021/C 189/13	Дело C-136/21: Преюдициално запитване от Tribunal Constitucional (Португалия), постъпило на 3 март 2021 г. — Autoridade Tributária e Aduaneira/VectorImpacto — Automóveis Unipessoal Lda	12
2021/C 189/14	Дело C-148/21: Преюдициално запитване от Tribunal d'arrondissement (Люксембург), постъпило на 8 март 2021 г. — Christian Louboutin/Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl	12
2021/C 189/15	Дело C-153/21: Преюдициално запитване от Tribunal administratif (Люксембург), постъпило на 5 март 2021 г. — А, В и С, представляван от своите родители/Ministre de l'Immigration et de l'Asile	14

2021/C 189/16	Дело C-164/21: Преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa (Латвия), постъпило на 12 март 2021 г. — SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA/Latvijas Zinātnes padome	14
Общ съд		
2021/C 189/17	Дело T-161/18: Решение на Общия съд от 24 февруари 2021 г. — Braesch и др./Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помощ за превантивното реструктуриране на Banca Monte dei Paschi di Siena — Предварителна фаза на разглеждане — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Възражение за недопустимост — Качество на заинтересовано лице — Правен интерес — Процесуална легитимация — Допустимост)	16
2021/C 189/18	Дело T-134/19: Решение на Общия съд от 10 март 2021 г. — AM/ЕИБ (Публична служба — Персонал на ЕИБ — Възнаграждение — Допустимост — Срок за подаване на искането за започване на помирително производство — Увреждащ акт — Обезщетение за географска мобилност — Прехвърляне във външна служба — Отказ да се предостави обезщетение — Жалба за отмяна и искане за обезщетение)	16
2021/C 189/19	Дело T-114/20: Решение на Общия съд от 17 март 2021 г. — Alvargonzález Ramos/EUIPO — Ursus-3 Capital, A.V. (URSUS Kapital) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „URSUS Kapital“ — Реално използване на марката — Частична отмяна — Член 18, параграф 1 и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Доказване на реалното използване — Преценка на доказателствата — Квалифициране на услугите)	17
2021/C 189/20	Дело T-127/21: Жалба, подадена на 26 февруари 2021 г. — Swissgrid/Комисия	18
2021/C 189/21	Дело T-151/21: Жалба, подадена на 19 март 2021 г. — Saure/Комисия	19
2021/C 189/22	Дело T-154/21: Жалба, подадена на 23 март 2021 г. — Saure/Комисия	20
2021/C 189/23	Дело T-162/21: Жалба, подадена на 22 март 2021 г. — VZ/ЕЦБ	21
2021/C 189/24	Дело T-164/21: Жалба, подадена на 26 март 2021 г. — QM/Европол	21
2021/C 189/25	Дело T-165/21: Жалба, подадена на 29 март 2021 г. — Amort и др./Комисия	22
2021/C 189/26	Дело T-166/21: Жалба, подадена на 29 март 2021 г. — Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale и др./Комисия	23

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2021/C 189/01)

Последна публикация

ОВ С 182, 10.5.2021 г.

ОВ С 180, 10.5.2021 г.

Предишни публикации

ОВ С 163, 3.5.2021 г.

ОВ С 148, 26.4.2021 г.

ОВ С 138, 19.4.2021 г.

ОВ С 128, 12.4.2021 г.

ОВ С 110, 29.3.2021 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (десети състав) от 24 март 2021 г. (преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias — Гърция) — NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. — LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E./Archi Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP), Attiko Metro A.E.

(Дело C-771/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Процедури за възлагане на обществени поръчки във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор — Директива 92/13/ЕИО — Производство по обжалване — Преддоговорна фаза — Оценка на оферти — Отхвърляне на техническа оферта и приемане на офертата на конкурента — Спиране на изпълнението на този акт — Законен интерес на отстранения оферент да оспори редовността на офертата на спечелилия поръчката оферент)

(2021/C 189/02)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподатели: NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. — LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E.

Ответници: Archi Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP), Attiko Metro A.E.

при участието на: SALFO kai Synergates Anonymi Etairia Meletitikon Ypiresion Technikon Ergon — Grafeio Doxiadi Shymvouloi gia Anaptyxi kai Oikistiki AE — TPF Getinsa Euroestudios SL, SALFO kai Synergates Anonymi Etairia Meletitikon Ypiresion Technikon Ergon, Grafeio Doxiadi Shymvouloi gia Anaptyxi kai Oikistiki AE, TPF Getinsa Euroestudios SL

Диспозитив

Член 1, параграфи 1 и 3, член 2, параграф 1, букви а) и б) и член 2а, параграф 2 от Директива 92/13/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор, изменена с Директива 2014/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че оферент, който е бил изключен от процедура за възлагане на обществена поръчка на етап, предхождащ фазата на възлагане на поръчката, и чиято молба за спиране на изпълнението на решението за изключването му от тази процедура е била отхвърлена, може да посочи в молбата си за спиране на изпълнението на решението, с което се допуска офертата на друг оферент, която е подадена едновременно, всички основания, изведени от нарушение на правото на Съюза в областта на обществените поръчки или националните разпоредби,

транспониращи това право, включително основанията, които нямат връзка с нередовностите, поради които офертата му е била изключена. Тази възможност не се засяга от обстоятелството, че подадената пред независим национален орган жалба по реда на досъдебното административно производство, която съгласно националното право трябва предварително да бъде подадена от този оферент срещу решението за изключването му, е отхвърлена, доколкото това отхвърляне не е придобило сила на пресъдено нещо.

⁽¹⁾ ОВ С 19, 20.1.2020 г.

Решение на Съда (десети състав) от 24 март 2021 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze/MI (C-870/19), ТВ (C-871/19)

(Съединени дела C-870/19 и C-871/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Контролни уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт — Регламент (ЕИО) № 3821/85 — Член 15, параграф 7 — Регламент (ЕО) № 561/2006 — Процедура за контрол — Административна санкция — Непредставяне на регистрационните листове на тахографа за текущия ден и предходните 28 дни — Едно-единствено нарушение или множество нарушения)

(2021/C 189/03)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Ответници: MI (C-870/19), ТВ (C-871/19)

Диспозитив

Член 15, параграф 7 от Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 година относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт, изменен с Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г., и член 19 от Регламент № 561/2006 трябва да се тълкуват в смисъл, че в случай на непредставяне от водача на пътно превозно средство, което е било проверено, на регистрационните листове на контролния уред за няколко дни на управление през периода от време, обхващащ деня на проверката и предходните 28 дни, компетентните органи на държавата членка по мястото на проверката трябва да установят едно-единствено нарушение, извършено от водача и да му наложат едно-единствено наказание за това нарушение.

⁽¹⁾ ОВ С 54, 17.2.2020 г.

Решение на Съда (пети състав) от 24 март 2021 г. (преюдициално запитване от Helsingin hallinto-oikeus — Финландия) — Производство, образувано по почин на А

(Дело C-950/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Дружествено право — Директива 2006/43/ЕО — Задължителен одит на годишните счетоводни отчети и на консолидираните счетоводни отчети — Член 22а, параграф 1, буква а) — Наемане от одитирано дружество на задължителен одитор — Период на изчакване — Забрана за заемане на ключов ръководен пост в одитираното дружество — Нарушение — Тежест и продължителност на нарушението — Израз „да заеме [...] пост“ — Обхват — Сключване на трудов договор с одитираното дружество — Независимост на задължителните одитори — Външен аспект)

(2021/C 189/04)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Helsingin hallinto-oikeus

Страни в главното производство

А

при участието на: Patentti- ja rekisterihallituksen tilintarkastuslautakunta

Диспозитив

Член 22а, параграф 1, буква а) от Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета, изменена с Директива 2014/56/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година, трябва да се тълкува в смисъл, че задължителен одитор, какъвто е например основният партньор по одита, назначен от одиторско дружество в рамките на одиторски ангажимент, трябва да се счита за заемащ ключов ръководен пост в одитираното дружество по смисъла на тази разпоредба от момента, в който сключи с последното трудов договор за посочения пост, макар да не е започнал действително да изпълнява функциите си на този пост.

⁽¹⁾ ОВ С 77, 9.3.2020 г.

Решение на Съда (голям състав) от 23 март 2021 г. (преюдициално запитване от Attunda tingsrätt — Швеция) — Airhelp Ltd/Scandinavian Airlines System SAS

(Дело C-28/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 5, параграф 3 — Общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отмяна или голямо закъснение на полети — Освобождаване от задължението за обезщетяване — Понятие „извънредни обстоятелства“ — Стачка на пилоти, организирана в съответствие със закона — „Вътрешни“ и „външни“ за дейността на опериращия въздушен превозвач обстоятелства — Членове 16, 17 и 28 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Липса на засягане на свободата на стопанска инициатива, правото на собственост и правото на преговори на въздушния превозвач)

(2021/C 189/05)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Attunda tingsrätt

Страни в главното производство

Ищец: Airhelp Ltd

Ответник: Scandinavian Airlines System SAS

Диспозитив

Член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 трябва да се тълкува в смисъл, че стачно движение, започнало по призив на синдикална организация на персонала на опериращ въздушен превозвач в съответствие с предвидените в националното законодателство условия, по-специално с изисквания в него срок за предизвестие, което има за цел да се предявят исканията на работниците на този въздушен превозвач, и последвано от категория персонал, необходим за осъществяване на полет, не попада в обхвата на понятието „извънредно обстоятелство“ по смисъла на тази разпоредба.

(¹) ОВ С 85, 23.3.2020 г.

Решение на Съда (пети състав) от 24 март 2021 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice, Family Division (England and Wales) — Обединено кралство) — SS/MCP

(Дело C-603/20 PPU) (¹)

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 10 — Компетентност във връзка с родителската отговорност — Отвлечане на дете — Компетентност на съдилищата на държава членка — Териториален обхват — Отвеждане на дете в трета държава — Обичайно местопребиваване, придобито в тази трета държава)

(2021/C 189/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Страни в главното производство

Ищец: SS

Ответник: MCP

Диспозитив

Член 10 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, изменен с Регламент (ЕО) № 2116/2004 на Съвета от 2 декември 2004 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към случай, в който към датата на подаване на иска относно родителската отговорност е установено, че дете е придобило обичайно местопребиваване в трета държава в резултат на отвлечане в тази държава. В такъв случай компетентността на сезираната юрисдикция трябва да се определи в съответствие с приложимите международни конвенции, а при липса на такава международна конвенция — в съответствие с член 14 от този регламент.

(¹) ОВ С 28, 25.1.2021 г.

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (Испания), постъпило на 15 януари 2021 г. — ZA, AZ, BX, CV, DU и ET/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

(Дело C-25/21)

(2021/C 189/07)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid

Страни в главното производство

Ищци: ZA, AZ, BX, CV, DU и ET

Ответник: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Ако ишецът докаже, че договорното му правоотношение за изключително снабдяване с право да носи наименованието на доставчика (при режим на комисионен договор или на договор за окончателна продажба при референтна цена/препродажба при наличие на отстъпка) с REPSOL попада в териториалния и времеви обхват, анализиран от националния орган за защита на конкуренцията, **трябва ли да се счита, че договорното правоотношение попада в обхвата на решението на Tribunal de Defensa de la Competencia (Орган за защита на конкуренцията) от 11 юли 2001 г. (преписка 490/00 REPSOL) и/или на решението на Comisión Nacional de la Competencia (Национална комисия по конкуренцията) от 30 юли 2009 г. (преписка 652/07 REPSOL/CEPSA/BP), като с оглед на тези решения се приемат за изпълнени изискванията по член 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003⁽¹⁾, що се отнася до тежестта на доказване на нарушението?**
- 2) При утвърдителен отговор на **предходния въпрос** и ако в конкретния случай е доказано, че договорното правоотношение попада в обхвата на решението на Tribunal de Defensa de la Competencia (Орган за защита на конкуренцията) от 11 юли 2001 г. (преписка 490/00 REPSOL) и/или на решението на Comisión Nacional de la Competencia (Национална комисия по конкуренцията) от 30 юли 2009 г. (преписка 652/07 REPSOL/CEPSA/BP), **трябва ли от това задължително да следва установяване на нищожност ipso jure на споразумението в съответствие с член 101, параграф 2 ДФЕС?**

(¹) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

**Преюдициално запитване от Landgericht Ravensburg (Германия), постъпило на 28 януари 2021 г. —
F. F., B. A./C. Bank AG, Bank D. K. AG**

(Дело C-47/21)

(2021/C 189/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Ravensburg

Страни в главното производство

Ищци: F. F., B. A.

Ответници: C. Bank AG, Bank D. K. AG

Преюдициални въпроси

1. Относно законната фикция, уредена в член 247, параграф 6, втора алинея, трето изречение и параграф 12, първа алинея, трето изречение от Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (Въвеждащ закон към Гражданския кодекс, наричан по-нататък „EGBGB“)
  - а) Член 247, параграф 6, втора алинея, трето изречение и член 247, параграф 12, първа алинея, трето изречение от EGBGB, доколкото обявяват договорни клаузи, противоречащи на условията по член 10, параграф 2, буква п) от Директива 2008/48/ЕО⁽¹⁾, за отговарящи на изискванията на член 247, параграф 6, втора алинея, първо и второ изречение и член 247, параграф 12, първа алинея, второ изречение, точка 2, буква б) от EGBGB, несъвместими ли са с член 10, параграф 2, буква п) и член 14, параграф 1 от Директива 2008/48/ЕО?

При утвърдителен отговор:

- б) Следва ли от правото на Съюза, и по-специално от член 10, параграф 2, буква п) и член 14, параграф 1 от Директива 2008/48/ЕО, че член 247, параграф 6, втора алинея, трето изречение и член 247, параграф 12, първа алинея, трето изречение от EGBGB са неприложими, доколкото обявяват договорни клаузи, противоречащи на условията по член 10, параграф 2, буква п) от Директива 2008/48/ЕО, за отговарящи на изискванията на член 247, параграф 6, втора алинея, първо и второ изречение и член 247, параграф 12, първа алинея, второ изречение, точка 2, буква б) от EGBGB?

Независимо от отговорите на въпроси II. 1.а) и б):

2. Относно задължителната информация съгласно член 10, параграф 2 от Директива 2008/48/ЕО

а) Следва ли член 10, параграф 2, буква п) от Директива 2008/48/ЕО да се тълкува в смисъл, че сумата на лихвите на ден, която следва да се укаже в договора за кредит, трябва да произтича от изчисляването на посочения в договора договорен лихвен процент?

б) Относно член 10, параграф 2, буква с) от Директива 2008/48/ЕО:

аа) Следва ли тази разпоредба да се тълкува в смисъл, че информацията относно дължимото обезщетение при предсрочно погасяване на заема трябва да се посочи в договора за кредит толкова точно, че потребителят да може поне приблизително да пресметне размера на дължимото обезщетение?

(при утвърдителен отговор на посочения по-горе въпрос)

бб) Допускат ли член 10, параграф 2, буква с) и член 14, параграф 1, второ изречение от Директива 2008/48/ЕО национална правна уредба, съгласно която при непълна информация по смисъла на член 10, параграф 2, буква с) от Директива 2008/48/ЕО срокът за отказ все пак започва да тече от сключването на договора и отпада само правото на кредитора на обезщетение за предсрочното погасяване на кредита?

в) Следва ли член 10, параграф 2, буква л) от Директива 2008/48/ЕО да се тълкува в смисъл, че приложимият лихвен процент за просрочени плащания трябва да бъде посочен като абсолютно число при сключването на договора за кредит и като абсолютно число следва да се посочи поне приложимият референтен лихвен процент (в разглеждания случай основният лихвен процент съгласно член 247 от Bürgerliches Gesetzbuch (Граждански кодекс, наричан по-нататък „BGB“), от който чрез добавка (в разглеждания случай пет процентни пункта съгласно член 288, параграф 1, второ изречение от BGB) се изчислява приложимият лихвен процент за просрочени плащания, и трябва ли потребителят да бъде информиран относно референтния (основния) лихвен процент и неговата променливост?

г) Следва ли член 10, параграф 2, буква у) от Директива 2008/48/ЕО да се тълкува в смисъл, че в текста на договора за кредит трябва да са упоменати съществените формални изисквания относно достъпа до механизъм за извънсъдебни процедури за уреждане на спорове и обжалване?

При утвърдителен отговор на поне един от изложените по-горе въпроси II. 2. а)—г):

д) Следва ли член 14, параграф 1, второ изречение, буква б) от Директива 2008/48/ЕО да се тълкува в смисъл, че срокът за отказ започва да тече едва когато е предоставена пълно и вярно информацията съгласно член 10, параграф 2 от Директива 2008/48/ЕО?

При отрицателен отговор:

е) Кои са релевантните критерии, за да се определи, че срокът за отказ започва да тече, дори и когато тази информация не е пълна и вярна?

При утвърдителен отговор на посочените по-горе въпроси II. 1. а) и/или на поне един от въпросите II. 2. а)—г):

3. Относно погасяването на правото на отказ съгласно член 14, параграф 1, първо изречение от Директива 2008/48/ЕО:

а) Погасява ли се правото на отказ съгласно член 14, параграф 1, първо изречение от Директива 2008/48/ЕО?

При утвърдителен отговор:

б) Представлява ли погасяването ограничение във времето на правото на отказ, което следва да се регламентира от приет от парламента закон?

При отрицателен отговор:

в) Предполага ли погасяването от субективна страна потребителят да е знаел за продължаващото наличие на правото му на отказ или най-малкото незнанието му да се дължи на груба небрежност?

При отрицателен отговор:

- г) Възможността кредитодателят впоследствие да предостави на кредитополучателя информацията съгласно член 14, параграф 1, второ изречение, буква б) от Директива 2008/48/ЕО, с което да задейства срока за отказ, противоречи ли на прилагането на правилата относно погасяване на правото на отказ поради принципа на добросъвестност?

При отрицателен отговор:

- д) Съвместимо ли е това с установените принципи на международното право, които са обвързващи за германския съд по силата на Grundgesetz (Конституцията)?

При утвърдителен отговор:

- е) Как германските правоприлагащи органи трябва да разрешат конфликта между императивните норми на международното право и изискванията на Съда на ЕС?

4. Относно установяване на злоупотреба с правото за упражняване на отказ от страна на потребителя съгласно член 14, параграф 1, първо изречение от Директива 2008/48/ЕО:

- а) Може ли упражняването на правото на отказ съгласно член 14, параграф 1, първо изречение от Директива 2008/48/ЕО да представлява злоупотреба с право?

При утвърдителен отговор:

- б) Представлява ли установяването на злоупотреба с правото на упражняване на отказ ограничение на правото на отказ, което следва да се регламентира от приет от парламента закон?

При отрицателен отговор:

- в) Предполага ли установяването на злоупотреба с правото за упражняване на отказ от субективна страна потребителят да е знаел за продължаващото наличие на правото му на отказ или най-малкото незнанието му да се дължи на груба небрежност?

При отрицателен отговор:

- г) Възможността кредитодателят впоследствие да предостави на кредитополучателя информацията съгласно член 14, параграф 1, второ изречение, буква б) от Директива 2008/48/ЕО, с което да задейства срока за отказ, противоречи ли на установяването на злоупотреба с правото за упражняване на отказ поради принципа на добросъвестност?

При отрицателен отговор:

- д) Съвместимо ли е това с установените принципи на международното право, които са обвързващи за германския съд по силата на Grundgesetz?

При утвърдителен отговор:

- е) Как германските правоприлагащи органи трябва да разрешат конфликта между императивните норми на международното право и изискванията на Съда на ЕС?

5. Независимо от отговорите на горните въпроси:

- а) Съвместимо ли е с правото на Съюза, и по-специално с правото на отказ в съответствие с член 14, параграф 1, първо изречение от Директива 2008/48/ЕО, ако съгласно националното законодателство в случай на договор за кредит, свързан с договор за покупко-продажба, след действително упражняване на правото на отказ на потребителя съобразно член 14, параграф 1 от Директива 2008/48/ЕО

- aa) вземането на потребителя срещу кредитодателя за връщане на платените вноски по кредита става изискуемо, само когато потребителят от своя страна е върнал на кредитодателя закупената стока или е представил доказателства, че е изпратил стоката на кредитодателя?

- бб) искът на потребителя за връщане на вноските по кредита, платени от потребителя след като е върнал закупената стока, следва да бъде отхвърлен като неоснователен към този момент, ако кредиторът не е в забава да изпълни задължението си да приеме закупената стока?

При отрицателен отговор:

- б) Следва ли от правото на Съюза, че националните разпоредби, описани под а) аа) и / или а) бб) са неприложими?

Независимо от отговорите на посочените по-горе въпроси II. 1. до 5.:

6. Несъвместим ли е член 348а, параграф 2, точка 1 от Zivilprozessordnung (Граждански процесуален кодекс, наричан по-нататък „ZPO“), доколкото се отнася и до постановяването на определения за преюдициално запитване съгласно член 267, втора алинея ДФЕС, с правото на националните съдилища да сезират Съда съгласно член 267, втора алинея ДФЕС и следователно трябва да бъде неприложим при постановяването на определения за преюдициално запитване?

⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 2008 г., стр. 66).

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 2 февруари 2021 г. —
Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG/E. Leinfelder GmbH, TL, SW, WL**

(Дело C-62/21)

(2021/C 189/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец и жалбоподател в ревизионното производство: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG

Ответници: E. Leinfelder GmbH, TL, SW, WL

Преюдициални въпроси

- 1) Обстоятелството, посочено в член 56, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ и в член 63, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001 ⁽²⁾, че всяко физическо или юридическо лице, както и организация за защита на интересите на определени лица, която има процесуална правоспособност, може да подаде искане за отмяна на марка на Европейския съюз поради неизползването ѝ, води ли до недействителност на договорно споразумение, с което трето лице се задължава спрямо притежателя на марка на Европейския съюз да не подава пред Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост искане за отмяна на тази марка на Европейския съюз поради неизползване?
- 2) Обстоятелството, посочено в член 56, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 и в член 63, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001, че всяко физическо или юридическо лице, както и организация за защита на интересите на определени лица, която има процесуална правоспособност, може да подаде искане за отмяна на марка на Европейския съюз поради неизползването ѝ, означава ли, че влязло в сила решение на съд на държава членка, което задължава ответника да оттегли подадено лично от него или от упълномощено от него трето лице искане за отмяна на марка на Европейския съюз поради неизползването ѝ, не следва да се взема предвид в производството по отмяна пред Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост и съдилищата на Съюза?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Испания), постъпило на 11 февруари 2021 г. — Gerencia Regional de Salud de Castilla y León/Delia

(Дело C-86/21)

(2021/C 189/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gerencia Regional de Salud de Castilla y León

Ответник: Delia

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 45 ДФЕС и член 7 от Регламент № [492]/2011 ⁽¹⁾ национална разпоредба като член 6.2.с) от Декрет 43/2009 от 2 юли 2009 г., която възпрепятства признаването на времето, прослужено в определена професионална категория в обществена здравна служба на друга държава — членка на Европейския съюз?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос може ли признаването на прослуженото време в обществената здравна система на държава членка да бъде обусловено от предварителното приемане на общи критерии за приравняване на системите за кариерно развитие на персонала в здравните служби на държавите — членки на Европейския съюз?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза (ОВ L 141, 2011 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 25 февруари 2021 г. — X BV/Classic Coach Company vof, Y, Z

(Дело C-112/21)

(2021/C 189/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Ищец: X BV

Ответници: Classic Coach Company vof, Y, Z

Преюдициални въпроси

- 1) За да се констатира, че е налице „по-ранно право“ на трето лице по смисъла на член 6, параграф 2 от отменената Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾:
  - а) достатъчно ли е това трето лице да е използвало в търговската дейност признато от законите на съответната държава членка право преди подаването на заявката за марка, или
  - б) е необходимо по силата на приложимите национални закони това трето лице да може да забрани използването на марката от нейния притежател на основание на това по-ранно право?

- 2) При отговора на първия въпрос има ли значение и обстоятелството дали притежателят на марката притежава още по-ранно (признато от законите на съответната държава членка) право върху регистрирания като марка знак и, ако това е така, в тази хипотеза от значение ли е дали на основание на това още по-ранно признато право притежателят на марката може да забрани на третото лице да използва твърдяното „по-ранно право“?

(¹) Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, 2008 г., стр. 25).

Преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel (Белгия), постъпило на 2 март 2021 г. — Proximus NV/Gegevensbeschermingsautoriteit

(Дело C-129/21)

(2021/C 189/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: Proximus NV

Ответник: Gegevensbeschermingsautoriteit

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 12, [параграф 2] от Директива 2002/58 (¹) във връзка с член 2, [буква е)] от тази директива и член 95 от Общия регламент относно защитата на данните (²) да се тълкува в смисъл, че е допустимо национален надзорен орган при липса на национална правна разпоредба в обратен смисъл да изисква „съгласие“ на абоната по смисъла на Общия регламент за защита на данните като основание за публикуването на неговите лични данни в публичнодостъпни указатели на абонати и телефонни справочни услуги, предоставяни от самия оператор или от други доставчици?
- 2) Трябва ли правото на изтриване по член 17 от Общия регламент относно защитата на данните да се тълкува в смисъл, че не допуска национален надзорен орган да квалифицира искане на абонат за изтриване от публичнодостъпни указатели на абонати и телефонни справочни услуги като искане за изтриване по смисъла на член 17 от Общия регламент относно защитата на данните?
- 3) Трябва ли член 24 и член 5, [параграф 2] от Общия регламент относно защитата на данните да се тълкуват в смисъл, че не допускат национален надзорен орган да изведе от предвиденото в него задължение за отчетност, че администраторът трябва да вземе подходящи технически и организационни мерки, за да информира други администратори, а именно доставчика на телефонни услуги и други доставчици на абонати и телефонни справочни услуги, които са получили данните от първия администратор, за оттеглянето на съгласието от съответното физическо лице съгласно член 6 във връзка с член 7 от Общия регламент относно защитата на данните?
- 4) Трябва ли член 17, [параграф 2] от Общия регламент относно защитата на данните да се тълкува в смисъл, че не допуска национален надзорен орган да разпорежи на доставчик на публичнодостъпни указатели на абонати и телефонни справочни услуги, от когото се иска вече да не публикува данните на дадено лице, да предприеме разумни мерки, за да информира търсачките за това искане за изтриване?

(¹) Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (ОВ L 201, 2002 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63).

(²) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Tribunal Constitucional (Португалия), постъпило на 3 март 2021 г. —
Autoridade Tributária e Aduaneira/VectorImpacto — Automóveis Unipessoal Lda

(Дело C-136/21)

(2021/C 189/13)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Constitucional

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ответник: VectorImpacto — Automóveis Unipessoal Lda

Преюдициален въпрос

„Може ли член 110 ДФЕС, разглеждан самостоятелно или във връзка с член 191 ДФЕС, и по-специално с параграф 2 от него, да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която изключва екологичния компонент при прилагането на намаления, свързани със средното търговско обезценяване на превозни средства на националния пазар, към данъка върху употребяваните превозни средства, имат общностна регистрация с безсрочна валидност в други държави — членки на Европейския съюз, като по този начин позволява така изчислената стойност да бъде по-висока от тази на еквивалентните употребявани превозни средства в страната?“

Преюдициално запитване от Tribunal d'arrondissement (Люксембург), постъпило на 8 март
2021 г. — Christian Louboutin/Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl, Amazon Services
Europe Sàrl

(Дело C-148/21)

(2021/C 189/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal d'arrondissement

Страни в главното производство

Ищец: Christian Louboutin

Ответници: Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 9, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно марката на Европейския съюз⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че използването на идентичен с марка знак в публикувана в уебсайт реклама може да се вмени на оператора на този сайт или на икономически свързани образувания поради смесването в посочения сайт на собствени оферти на оператора или на икономически свързани образувания и на оферти на трети лица чрез включването на тези оферти в собствените търговски отношения на оператора или на икономически свързаните образувания?

Подсилва ли се такова включване от факта, че:

— рекламите са представени по еднакъв начин в сайта,

- собствените реклами на оператора и на икономически свързани образувания и тези на трети лица продавачи се публикуват в рекламните рубрики на уебсайтове на трети лица под формата на изскачашо изображение (pop-up) без разлика, що се отнася до техния произход, но показвайки ясно логото на оператора или на икономически свързани образувания,
  - операторът или икономически свързани образувания предлагат цялостна услуга на третите лица продавачи, включваща съдействие при изготвянето на рекламите и при определянето на продажните цени, държането на стоките на склад и изпращането им,
  - сайтът на оператора и на икономически свързаните образувания е проектиран така, че да се представя под формата на бутици и на марки като „най-продаваните“, „най-търсените“ или „най-предлаганите“, без видима на пръв поглед разлика между собствените стоки на оператора и на икономически свързаните образувания и стоките на третите лица продавачи?
- 2) Трябва ли член 9, параграф 2 от Регламент 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно марката на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че използването на идентичен с марка знак в реклама, публикувана в сайт за онлайн продажби, по принцип може да се вмени на оператора на този сайт или на икономически свързани образувания, ако във възприятието на нормално информирания и разумно внимателен потребител в интернет този оператор или икономически свързано образувание има активна роля в изготвянето на тази реклама или ако последната се възприема като част от собствените търговски отношения на този оператор?

Ще се повлияе ли това възприятие:

- от обстоятелството, че този оператор и/или икономически свързани образувания е известен дистрибутор на най-разнообрази стоки, включително на стоките от категорията на тези, които са предмет на рекламата,
  - или от обстоятелството, че така показаната реклама представлява заглавна част, в която е възпроизведена марката на услугата на този оператор или на икономически свързаните образувания, като тази марка е известна като марка на дистрибутор,
  - или пък от обстоятелството, че този оператор или икономически свързани образувания едновременно с това рекламиране предлагат услуги, обичайно предлагани от дистрибуторите на стоки от същата категория като тази, в която попада продуктът, предмет на рекламата?
- 3) Трябва ли член 9, параграф 2 от Регламент 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета относно марката на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че изпращането — в рамките на търговската дейност и без разрешението на притежателя на марка — до крайния потребител на стока, носеща идентичен с марката знак, съставлява използване, за което е отговорен изпращачът, само ако последният действително е запознат с поставянето на този знак върху стоката?

Използва ли съответния знак такъв изпращач, ако самият той или икономически свързано образувание е уведомил крайния потребител, че ще извърши изпращането, след като самият той или икономически свързано лице е държало стоката на склад за тази цел?

Използва ли съответния знак такъв изпращач, ако самият той или икономически свързано образувание предварително е допринесъл активно за публикуването в рамките на търговската дейност на реклама за стоката, носеща този знак, или е регистрирал поръчката на крайния клиент с оглед на тази реклама?

(¹) ОВ L 154, 2017 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Tribunal administratif (Люксембург), постъпило на 5 март 2021 г. — А, В и С, представляван от своите родители/Ministre de l'Immigration et de l'Asile

(Дело C-153/21)

(2021/C 189/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif

Страни в главното производство

Жалбоподател: А, В и С, представляван от своите родители

Ответник: Ministre de l'Immigration et de l'Asile

Преюдициален въпрос

Може ли член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС [на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година] относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила ⁽¹⁾, разглеждан във връзка с член 23 от Директива 2011/95/ЕС [на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година] относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила ⁽²⁾, и във връзка с член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкува в смисъл, че позволява подадена от родителите от името и за сметка на тяхното непълнолетно дете молба за международна закрила в друга държава членка (в случая Люксембург), различна от държавата членка, която преди това е предоставила международна закрила само на родителите, братята и сестрите на детето (в случая Гърция), да бъде приета за недопустима с мотива, че органите на държавата членка, предоставила на последните международна закрила преди тяхното заминаване и преди раждането на детето, гарантират, че при пристигане на детето и връщане на останалите членове на семейството това дете ще се ползва от разрешение за пребиваване и от същите предимства като на лицата, получили международна закрила, без обаче тези органи да потвърждават, че на това дете в лично качество ще бъде предоставена международна закрила?

⁽¹⁾ ОВ L 180, 2013 г., стр. 60.

⁽²⁾ ОВ L 337, 2011 г., стр. 9.

Преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa (Латвия), постъпило на 12 март 2021 г. — SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA/Latvijas Zinātnes padome

(Дело C-164/21)

(2021/C 189/16)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā rajona tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA

Ответник: Latvijas Zinātnes padome

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли да се окачестви като субект по смисъла на член 2, точка 83 от Регламент № 651/2014 ⁽¹⁾ организация (учредена съгласно частното право), която има няколко основни дейности, включително научноизследователска дейност, но чиито приходи са главно от предоставянето на образователни услуги срещу заплащане?

- 2) Оправдано ли е да се прилага изискването относно съотношението на финансирането (приходи и разходи) на стопанските и нестопанските дейности, за да се определи дали съответният субект отговаря на изискването по член 2, точка 83 от Регламент № 651/2014 основната цел на дейностите му да е извършването на независими фундаментални научни изследвания, индустриални научни изследвания или експериментално развитие или разпространяването в широк мащаб на резултатите от тези дейности посредством преподаване, публикации или трансфер на знания? При утвърдителен отговор какво съотношение на финансирането на стопанските и нестопанските дейности би било подходящо за целите на определянето на основната цел на дейностите на този субект?
- 3) Оправдано ли е съгласно член 2, точка 83 от Регламент № 651/2014 да се изисква получените от основната дейност приходи да се инвестират отново (реинвестират) в основната дейност на съответния субект и необходимо ли е да се преценяват други аспекти, за да се определи правилно основната цел на дейностите на подателя на проектното предложение? За тази преценка има ли значение как се използват получените приходи (реинвестират се в основната дейност или например в случай на частен основател се изплащат като дивиденди на акционерите) включително в хипотезата, в която по-голямата част от приходите са от платени такси за образователни услуги?
- 4) От съществено значение ли е правният статут на членовете на подателя на съответното проектно предложение, за да се прецени дали този подател отговаря на определението, съдържащо се в член 2, точка 83 от Регламент № 651/2014, с други думи дали става въпрос за дружество, учредено съгласно търговското право, за да извършва стопанска дейност (дейност срещу заплащане) с цел печалба [член 1 от Komerclikums (Търговски закон)], или дали неговите членове или акционери са физически или юридически лица със стопанска цел (включително предоставяне на образователни услуги срещу заплащане) или пък са създадени с нестопанска цел (например сдружение или фондация)?
- 5) За преценката дали дейността на подателя на проектното предложение е стопанска имат ли съществено значение съотношението на студентите от страната и от държавите — членки на Съюза, спрямо чуждестранните студенти (от трети държави) и обстоятелството, че целта на осъществяваната от подателя основна дейност е да предоставя на студентите конкурентноспособно висше образование и конкурентноспособна квалификация на международния пазар на труда в съответствие със съвременните международни изисквания (член 5 от устава на жалбоподателя)?

(¹) Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията от 17 юни 2014 година за обявяване на някои категории помощи за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора (ОВ L 187, 2014 г., стр. 1).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 24 февруари 2021 г. — Braesch и др./Комисия

(Дело T-161/18) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помош за превантивното реструктуриране на Banca Monte dei Paschi di Siena — Предварителна фаза на разглеждане — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Възражение за недопустимост — Качество на заинтересовано лице — Правен интерес — Процесуална легитимация — Допустимост)

(2021/C 189/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Anthony Braesch (Люксембург, Люксембург), Trinity Investments DAC (Дъблин, Ирландия), Vubrook Capital Master Fund LP (Гранд Кайман, Кайманови острови), Vubrook Capital Hazelton Master Fund LP (Гранд Кайман), Vubrook Capital Badminton Fund LP (Гранд Кайман) (представители: M. Siragusa, A. Champsaur, G. Faella и L. Prosperetti, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: K. Blanck и A. Bouchagiar)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2017) 4690 final на Комисията от 4 юли 2017 година относно държавна помощ SA.47677 (2017/N) — Италия, нова помощ и изменен план за реструктуриране на Banca Monte dei Paschi di Siena

Диспозитив

- 1) Отхвърля възражението за недопустимост.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 190, 4.6.2018 г.

Решение на Общия съд от 10 март 2021 г. — AM/ЕИБ

(Дело T-134/19) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на ЕИБ — Възнаграждение — Допустимост — Срок за подаване на искането за започване на полирително производство — Увреждащ акт — Обезщетение за географска мобилност — Прехвърляне във външна служба — Отказ да се предостави обезщетение — Жалба за отмяна и искане за обезщетение)

(2021/C 189/18)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: AM (представители: L. Levi и A. Champetier, адвокати)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (представители: G. Faedo и M. Loizou, подпомагани от A. Dal Ferro, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС и член 50а от Статута на Съда на Европейския съюз, от една страна, за отмяна на решенията на ЕИБ от 30 юни и 11 декември 2017 г., както и, доколкото е необходимо, на решението на председателя на ЕИБ от 20 ноември 2018 г. за потвърждаване на тези решения, с които се отказва да се предостави на жалбоподателя обезщетението за географска мобилност, и от друга страна, за поправяне на имуществените и неимуществените вреди, които жалбоподателят твърди, че е претърпял вследствие на посочените решения.

Диспозитив

- 1) Отменя решенията на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) от 30 юни и от 11 декември 2017 г. в частите им, в които на АМ се отказва обезщетението за географска мобилност.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Осъжда ЕИБ да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати тези на АМ.

(¹) ОВ С 155, 6.5.2019 г.

Решение на Общия съд от 17 март 2021 г. — Alvargonzález Ramos/EUIPO — Ursus-3 Capital, A.V. (URSUS Kapital)

(Дело T-114/20) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „URSUS Kapital“ — Реално използване на марката — Частична отмяна — Член 18, параграф 1 и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Доказване на реалното използване — Преценка на доказателствата — Квалифициране на услугите)

(2021/C 189/19)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Pablo Erik Alvargonzález Ramos (Мадрид, Испания) (представител: E. Sugrañes Cosa, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Ursus-3 Capital, A.V., SA (Мадрид)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 10 декември 2019 г. (преписка R 711/2019-5), постановено в производство по отмяна със страни Ursus-3 Capital, A.V. и г-н Alvargonzález Ramos

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Pablo Erik Alvargonzález Ramos да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 129, 20.4.2020 г.

Жалба, подадена на 26 февруари 2021 г. — Swissgrid/Комисия

(Дело T-127/21)

(2021/C 189/20)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Swissgrid AG (Арау, Швейцария) (представители: P. De Baere, P. L'Ecluse, K. T'Syen и V. Lefever, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени оспорваното решение;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в производството.

Основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска да бъде отменено решението на Комисията, съдържащо се в писмото ѝ от 17 декември 2020 г., с което тя уведомява операторите на преносни мрежи (ОПС), че жалбоподателят няма право да участва на европейските платформи за обмен на стандартни продукти за балансираща енергия, включително на Европейската платформа за обмен на балансираща енергия от резерви за заместване (TERRE), и разпорежда на ОПС, включените в TERRE, да изключат жалбоподателя от платформата TERRE най-късно до 1 март 2020 г. В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. С първо основание се твърди, че с обжалваното решение се прилага неправилно член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2017/2195 на Комисията от 23 ноември 2017 г. ⁽¹⁾
  - Според жалбоподателя обжалваното решение нарушава член 1, параграф 6 от Регламент № 2017/2195, доколкото в него се приема, че за да може жалбоподателят да участва на европейската платформа за търговия със стандартизирани продукти за балансираща енергия, участието на жалбоподателя трябвало да бъде „необходимо“, за да се преодолее евентуалният проблем със системната сигурност, произтичащ от непланираните физически електроенергийни потоци, докато релевантният критерий би следвало да е дали изключването на Швейцария „може да доведе до непланирани физически електроенергийни потоци през Швейцария които застрашават системната сигурност на региона“.
  - Според жалбоподателя обжалваното решение нарушава член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2017/2195, доколкото квалифицира алтернативните условия по член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2017/2195 като кумулативни условия.
2. С второто основание се твърди, че с обжалваното решение се прилага неправилно член 1, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2017/2195
  - Според жалбоподателя обжалваното решение нарушава член 1, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2017/2195, тъй като тълкува член 1, параграф 7, второ изречение от Регламент (ЕС) 2017/2195 в смисъл, че изисква сключването на междууправителствено споразумение за сътрудничеството в областта на електроенергията на територията на Съюза по смисъла на първото алтернативно условие по член 1, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2017/2195;
  - Според жалбоподателя обжалваното решение нарушава член 1, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2017/2195, тъй като не се основава правилно на становищата, дадени от ACER (Асоциацията на европейските регулатори) и от всички оператори на преносни системи (ОПС).
3. С третото основание се твърди, че с обжалваното решение се нарушава член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз и правото на защита на жалбоподателя, тъй като Европейската комисия не е разгледала и не е отговорила на доводите, изложени от жалбоподателя в писмата му до Европейската комисия от 29 септември 2020 г. и от 8 декември 2020 г.

4. С четвъртото основание се твърди, че с обжалваното решение се нарушава член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 296 ДФЕС, тъй като (i) в него не били изложени подходящи мотиви за решението на Европейската комисия да отхвърли (а) доводите, изтъкнати от жалбоподателя в писмата му до Европейската комисия от 29 септември 2020 г. и от 8 декември 2020 г., (б) становищата на всички ОПМ и (в) становището на ACER (Асоциацията на европейските регулатори) и ii) това решение съдържало противоречиви и недостатъчни мотиви.

(¹) Регламент (ЕС) 2017/2195 на Комисията от 23 ноември 2017 година за установяване на насоки за електроенергийното балансиране (ОВ L 312, 2017 г., стр. 6-53).

Жалба, подадена на 19 март 2021 г. — Saure/Комисия

(Дело T-151/21)

(2021/C 189/21)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Hans-Wilhelm Saure (Берлин, Германия) (представител: C. Partsch, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решението на Комисията да се откаже поискания от жалбоподателя достъп до документи на Комисията от 27 януари 2021 г. чрез изготвяне на копия от цялата кореспонденция на Комисията с:

- a) дружеството BioNTech SE,
- b) службата на федералния канцлер на Германия относно дружеството BioNTech SE и техните продукти,
- c) федералния министър на здравеопазването на Германия относно закупуването на ваксини за борба с пандемията, причинена от коронавирус,

съответно от 1 април 2020 г. и по-специално за количеството на предложените от BioNTech ваксини и сроковете за тяхната доставка,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Жалбоподателят иска да получи достъп до документите на Европейската комисия, които са предмет на спора, съгласно член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 (¹).
2. Второ основание: член 4, параграф 2, първо тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001 допуска правото на достъп до информацията, предмет на спора. Чрез разпространението на информацията не биха се засегнали търговските интереси на физическо или юридическо лице. Информацията, до която е поискан достъп, не съдържа търговска тайна по смисъла на Директива (ЕС) 2016/943 (²).

3. Трето основание: член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1049/2001 допуска правото на достъп до информацията, предмет на спора. С разпоредбата се зачитавал само текущият процес на вземане на решение. Предмет на искането за достъп до документи на жалбоподателя обаче били документи относно преговорите на ответника за доставките на ваксини. Тези преговори били вече приключили. Освен това съществувал по-висш обществен интерес от оповестяването на информацията, предмет на спора, тъй като от седмици в цяла Европа се дискутирало и съобщавало за създаването на ваксина на ЕС.

(¹) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

(²) Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване (ОВ L 157, 2016 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 23 март 2021 г. — Saure/Комисия

(Дело T-154/21)

(2021/C 189/22)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Hans-Wilhelm Saure (Берлин, Германия) (представител: C. Partsch, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени отказа на Комисията да предостави достъп на жалбоподателя до документи на Комисията, преписка Gestdem 2021/0592, чрез изготвянето на копия от:

всички протоколи, резюмета, отбелязвания, бележки, документи във връзка със заседания, преговори, решения, предложения, протоколи, размяна на мейли, кореспонденция, протоколи от телефонни разговори — по-специално относно Advance Purchase Agreements — и конкретни договори с фармацевтични предприятия относно доставката на ваксини срещу COVID-19 за борба с епидемията, причинена от коронавирус, на т.нар. „Steering Committees“, както и на „Joint Negotiations Teams“. Под „Advance Purchase Agreements“ се разбира всеки договор за закупуване, доставка, гарантиране, запазване или разработване на ваксина срещу COVID-19 за държавите членки на ЕС,

- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: жалбоподателят иска да му се предостави достъп до документите на Европейската комисия, предмет на спора, съгласно член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 (¹). Отказът на Комисията нарушавал тази разпоредба.
2. Второ основание: основанията за изключение по Регламент (ЕО) № 1049/2001 допускат искането за жалбоподателя за достъп до документите. Комисията не се позовала на нито едно основание за изключение, а и такова не можело да се установи.

(¹) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 22 март 2021 г. — ВЗ/ЕЦБ

(Дело T-162/21)

(2021/C 189/23)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* ВЗ (представител: Tettenborn, lawyer)*Ответник:* Европейската централна банка**Искания**

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Изпълнителния съвет от 17 ноември 2020 г. и от 12 януари 2021 г. за изпълнение на решение от 28 май 2020 г. по дело T-483/16 RENV в частта, в която се определя обезщетение (в недостатъчен размер) от само 50 000 EUR и на жалбоподателя се налага задължение за поверителност по отношение на писмото на ЕЦБ от 12 януари 2021 г.,
- да присъди на жалбоподателя обезщетение в размер на 30 000 EUR за неимуществените вреди, които той е претърпял поради неизпълнението от страна на ЕЦБ на решение от 28 май 2020 г. по дело T-483/16 RENV,
- да осъди ответника да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от жалбоподателя в настоящото производство.

Основания и главни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: нарушение на член 266 ДФЕС, тъй като по-специално: а) не се поправят последиците от отменените решения, б) не се постановява справедливо обезщетение за всички претърпени от заинтересованото лице неудобства или последиствия, в) жалбоподателят не е надлежно уведомен за решението на Изпълнителния съвет от 17 ноември 2020 г. или най-малкото за основните моменти от него и г) на жалбоподателя не се позволява да разкрива съдържанието на писмото на ЕЦБ от 12 януари 2021 г., както в, така и извън ЕЦБ.
2. Второ основание: нарушение на принципа на прозрачност, на принципа на добра администрация и на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
3. Трето основание: нарушение на задължението за полагане на грижа и на членове 21 и 31 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
4. Четвърто основание: нарушение на задължението за мотивиране и на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 26 март 2021 г. — QM/Европол

(Дело T-164/21)

(2021/C 189/24)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* QM (представител: N. de Montigny, адвокат)*Ответник:* Европейска полицейска служба (Европол)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 27 май 2020 г. да не бъде удължен договорът на жалбоподателя чрез преобразуването му в договор за неопределено време,
- да отмени, доколкото е необходимо, решението от 18 декември 2020 г., тъй като добавя нови мотиви,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: грешка, допусната от органа, оправомощен да сключва договори за назначаване (наричан по-нататък „ООСД“), при прилагане на критериите за оценка на кандидата за подновяване на договора и по-специално при тълкуване на понятието „бъдещи предвидими нужди“, които не са били решени, нито дори установени при приемане на решението.
2. Второ основание: нарушение на правото на ефективно изслушване преди приемане на увреждащото решение.
3. Трето основание: нарушение на задължението за добра администрация и на легитимното право на жалбоподателя да бъде оценен въз основа на компетенциите, които са били определени като необходими за службата. Жалбоподателят критикува решението, като изтъква че то е прието въз основа на предразсъдъци и страхове, без да се извърши реална преценка на неговите умения и способности.
4. Четвърто основание: явна грешка в преценката, допусната от ООСД при оценка на профила и уменията на жалбоподателя.
5. Пето основание: злоупотреба с права и нарушение на задължението за полагане на грижа.

Жалба, подадена на 29 март 2021 г. — Amort и др./Комисия

(Дело T-165/21)

(2021/C 189/25)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Heidi Amort (Сан Джenezio Атезино, Италия) и 31 други жалбоподатели (представител: R. Holzeisen, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд да отмени обжалваното решение за изпълнение заедно с всички негови изменения и допълнения.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата срещу Решение за изпълнение C (2021) 698 (окончателен) на Европейската комисията от 29 януари 2021 година за издаване на условно разрешение за търговия за лекарствения продукт за хуманна употреба „COVID-19 Vaccine AstraZeneca — ваксина COVID-19 (ChAdOx1-S[rekombinant])“ съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета [неофициален превод] се посочват следните основания:

1. Първо основание: обжалваното решение за изпълнение нарушава член 2, точка 1 и точка 2 от Регламент (ЕО) № 507/2006 (¹). Научно доказано е, че е неоснователна паниката, която се е разпространила по света поради твърденията за висок процент на смъртност, свързана със заразяване с вируса SARS-CoV-2. Освен това СЗО и Европейският съюз не са обявили надлежно наличието на кризисно положение, което да е заплаха за общественото здраве.

2. Второ основание: обжалваното решение за изпълнение нарушава член 4 от Регламент (ЕО) № 507/2006, тъй като:
- не е налице положително съотношение полза/риск по член 1, точка 28а от Директива 2001/83/ЕО ⁽²⁾;
  - не е налице условието по член 4, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 507/2006, тъй като вероятно заявителят няма да може да предостави подробни клинични данни;
  - не е налице условието по член 4, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 507/2006, доколкото лекарственият продукт не отговаря на незадоволителни медицински нужди,
  - не е налице условието по член 4, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 507/2006.
3. Трето основание: нарушение на Регламент (ЕО) № 1394/2007 ⁽³⁾, на Директива 2001/83/ЕО и на Регламент (ЕО) № 726/2004 ⁽⁴⁾.
4. Четвърто основание: грубо нарушение на членове 168 ДФЕС и 169 ДФЕС, както и на членове 3, 35 и 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 507/2006 на Комисията от 29 март 2006 година за издаване на разрешения за търговия при определени условия на лекарствени продукти за хуманна употреба, които влизат в приложното поле на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 92, 2006 г., стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 45).
- ⁽²⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 2001 г., стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1394/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно лекарствените продукти за модерна терапия и за изменение на Директива 2001/83/ЕО и на Регламент (ЕО) № 726/2004 (ОВ L 324, 2007 г., стр. 121).
- ⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83).

Жалба, подадена на 29 март 2021 г. — *Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale* и др./Комисия

(Дело T-166/21)

(2021/C 189/26)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: *Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale* и други 15 жалбоподатели (представители: F. Munari, I. Perego, G. Roberti, S. Zunarelli, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени членове 1, 2, 3 и 4 от Решението на Комисията;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Комисията от 4 декември 2020 г. № C(2020) 8498 окончателен относно схемата за помощи SA.38399 2019/C (ex 2018/E), приведена в изпълнение от Италия — Данъчно облагане на пристанищата в Италия.

Решението квалифицира като държавна помощ освобождаването от корпоративен данък, от което се ползват пристанищните власти в Италия.

Жалбоподателят изтъква следните основания в подкрепа на жалбата.

1. Решението е неправилно и едновременно с това нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС в частта, в която се твърди, че пристанищните органи извършвали икономическа дейност при условията, посочени от Комисията. В това отношение се поддържа, че Комисията неправилно приела, че може да пренесе критериите, съставени от административната и съдебната практика във връзка с пристанищата на други държави членки, към други видове инфраструктури в нарушение и на общите принципи на равнопоставеност и добра администрация.
  2. Решението е неправилно и нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС в частта, в която Комисията изопачава доводите, изтъкнати от Италия относно несъществуването на пазар, тъй като става въпрос за сектор, който не е отворен за конкуренцията по избор на националния законодател.
  3. Комисията е нарушила и член 345 ДФЕС, членове 3, 7 и 121 ДФЕС, както и множество принципи на правото на ЕС, като се има предвид, че Договорът допуска правото на държавите членки да запазят публичната собственост върху пристанищните имоти и инфраструктури и да предоставят и поверят регулирането и управлението им изключително на субдържавни образувания като пристанищните власти
  4. Решението е неправилно и нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, доколкото:
    - приема, че е налице трансфер на държавни ресурси;
    - приема, че режимът на облагане на пристанищните власти е селективен; и
    - приема, че съществуващият режим на облагане на италианските пристанища може да измени конкуренцията и търговията между държавите членки.
  5. Решението е опорочено и от липса на разследване и мотиви.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG